

Boga w Świętych wychwalajmy

Św. Stanisław, Bp i Męczennik

X. Stanisław Grochowski (1542-1612) [Śpiewnik Pelpliński]

[x.M.Miod., 1853]

1. Bo - ga w świę - tych wych - wa - laj - my, W po - śród któ - rych
4 O - broń - ców swych wy - sła - wiaj - my:
pow - stał z Pol - ski, Sta - ni - sław, Bis - kup Kra - kow - ski.

6. Po Lambercie człowiek święty
Gwałtem na Biskupstwo wzięty;
Trzody swój pasterz pilnował,
Cnoty szczepił, nierząd psował.

7. Wtenczas był królem Bolesław,
Poddanym z występków niesław,
Biskup nie cierpiąc mu tego,
Zapadł w niełaskę u niego.

8. Stąd potwarcom Stanisława
Kazawszy pozwać do prawa,
Czyni trudność Biskupowi
O wieś kupną kościołowi

9. Chcą Piotrowina koniecznie,
Co przodek ich sprzedał wiecznie,
Lecz pieniądze odebrawszy
Umarł niezakwitowawszy.

10. Biskup święty spotwarzony
Nie mając z żywych obrony,
Na umarte się odzywa,
A tymczasem Boga wzywa.

12. Powstał prawdę zdać umarły;
Usta ^[oryg.: „Gęby”] się wszystkim zawarły,
Król i z radą w strachu byli,
Wieś na kościół przysądzili.

13. Nierychło potem z Kijowa
Król się wrócił do Krakowa,
Wylał się na wszeteczności
I które strach wspomnieć złości.

14. Biskup widząc Pana złego
W grzechach nieposkromionego,

Gdy nie miał innego środka,
Wyklął go z wiernych pośrodką.

15. Sam Mszą świętą odprawuje,
A szatan też nie próżnuje,
Lecz wnet tyranowi radzi,
Na Skalkę bieżeć czeladzi.

17. Przecież gdy mu czas przychodził,
Zbroił zły pan, na co godził;
Zabity Ojciec od syna,
Upadł Abel od Kai/n/a.

18. Nad ciałem się napastwili,
Rozsiekanie rozrzućili.
Lecz Pan Bóg straż nad członkami
Zdarzył czterema orłami.

19. Kanonicy śmiałość wzięli,
Pogrzeb z żalem czynić jęli,
A gdy członki znoszą pilnie,
Same się zrosły usilnie.

22. Tyran widząc uszedł z Polski
Przez niechęć swych i gniew Boski,
A Bóg co dalej wiernemu
Błogosławił słudze swemu.

23. Przezeń dobrodziejstwa wielkie
Brały z nieba kraje wszelkie,
Czego i dziś doznawają,
Gdy go w potrzebie wzywają.

24. Święty Boży służebniku,
Cudotwórco, męczenniku!
Bądź swym rodakom patronem
We wszystkich potrzebach - *Amen*.

Stanisławie, święty nasz Patronie

Św. Stanisław, Bp i Męczennik

[x.M.Miod., 1853; pieśń III]

1. Sta - ni - sła - wie, Pol - ski nasz Pa - tro - nie,
Two - ich ziom - ków miej w pil - nój o - bro - nie,
O to wszy - scy u - pra - sza - my, Przez cie - bie Bo -
ga bła - ga - my: Bądź przy na - szój stro - nie.

**1. Stanisławie, Polski nasz Patronie,
Twoich ziomek miej w pilnej obronie,
O to wszyscy upraszamy,
Przez ciebie Boga błagamy:
Bądź przy naszej stronie.**

**2. Stanisławie, Biskupie Krakowski,
Wejrzyj z nieba na twój naród Polski,
Obacz jego utrapienie,
Obacz kościołów zniszczenie,
Gaśnie honor Boski.**

**3. Stanisławie, Męczenniku sławny,
Ku Ojczyźnie afekt odnów dawny;
Wszystka prawie spustoszała,
Chwała Pańska w niej ustała,
Korona zaginie.**

**4. Stanisławie, Pasterzu czujący,
Twe owczarnie szarpie lew ryczący;
Odszczepieńcy i poganie
Sprzysięgli się prawie na nie,
Siadł orzeł lecący.**

**5. Stanisławie, zbawco ludu twego,
Piastuj serce króla odważnego,
Rządź senatem i wojskami,
Grom pogany z kacerstwami
Władzą Wszechmocnego.**

**6. Stanisławie, zwierciadło czystości,
Dyamencie mężny stateczności,
Różo wstydu pańskiego,
Świeco Kościoła Boskiego,
Ogniu żarliwości.**

**7. Stanisławie, opatrz nas cnotami,
Twojami nas prowadź przykładami,
Byśmy niemi ozdobieni
Siedli w niebie uwielbieni
Między Aniołami.**

**8. Stanisławie, Polski nasz Patronie,
Swoich ziomek miej w pilnej obronie,
O co wszyscy upraszamy,
Przez cię Boga dziś błagamy,
Bądź przy naszej stronie.** *Amen.*